

i Sager, i hvilke den er Part eller paa anden Maade interesseret. Det maa anses for heldigt for Retsudviklingen, at den samme Myndighed, der udarbejder nye Lovforslag, har Adgang til at faa en bestemt Fortolkning af en gældende Lovbestemmelse prøvet af Højesteret.

Hertil kommer yderligere følgende: Efter Retsplejelovens § 332 meddeles fri Proces i 2den Instans af Justitsministeren. Naar der ansøges om fri Proces, kan det i Praksis ofte ikke undgaas, at Ankefristen under Behandlingen af Ansøgningen udløber, og der maa da i disse Tilfælde, naar fri Proces meddeles, ogsaa gives Anketilladelse. Dersom nu denne Tilladelse, som af Udvalget foreslaaet, skal gives af Domstolene, vil den paagældende altsaa ofte blive nødt til først at søge Justitsministeren om fri Proces og derefter Retten om Anketilladelse. Men denne Fremgangsmaade synes unødigt omstændelig i Betragtning af, at Retten i saadanne Tilfælde maa antages saa godt som altid at ville give den ansøgte Anketilladelse.

Paa de Punkter i Betænkningen Bilag 1, hvor Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal, har Justitsministeriet i nærværende Lovforslag fulgt Flertallet, dog med en enkelt Undtagelse, jfr. nedenfor i Bemærkningerne til §§ 683 m. fl.

Med Hensyn til Betænkningen Bilag 2 har Justitsministeriet fulgt Udvalgsflertallets Forslag, dog med en mindre Ændring med Hensyn til Eksamenskravene.

Endelig bemærkes, at Lovforslaget indeholder enkelte Bestemmelser, der ikke findes i Betænkningerne Bilag 1 og 2 eller i Lovforslaget 1928—29, og som omtales nærmere nedenfor under de enkelte Paragraffer. Paa dette Sted finder man kun Anledning til at nævne, at man har genoptaget det i Lovforslaget 1925—26 (Rigsdagstidende 1925—26 Tillæg A. Sp. 3805—3948) indeholdte Forslag om Indførelse af offentlig Votering i Højesteret, jfr. Bemærkningerne nedenfor til § 35 m. fl.

I det følgende er Lovforslaget 1928—29, hvor intet særskilt er bemærket, citeret i den Skikkelse, hvori det vedtoges ved 3die Behandling i Landstinget (Rigsdagstidende, Tillæg C. Sp. 449—504).

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til Lovforslagets 1ste Afsnit, § 1.

Til § 1.

Formelle Ændringer, jfr. med Hensyn til Ændringen i 2det Stykke, 1ste Punktum, Lov Nr. 542 af 4. Oktober 1919 § 1.

Til §§ 2 m. fl.

(§§ 2—4, 10, 12, 15—17, 102 og 108 samt de Loven vedføjede Tavler).

I Overensstemmelse med Betænkning, Bilag 1, Punkt XI foreslaas det, at Retsplejelovens Bestemmelser om Antallet af de forskellige til Retsplejen knyttede Tjenestemænd og om Rets- og Politikredsens Antal udgaar af Loven og fastsættes i Normeringsloven, saaledes at de fra Tid til anden ønskelige Forandringer i disse Bestemmelser kan foretages uden at medføre Ændringer i Retsplejeloven.

Det staaende Retsplejeudvalg har (jfr. Bilag 4, Sp. 5193) delvis udtalt sig imod Forslaget, der formenes at ville gøre Domstolenes Arbejdsvilkaar mere usikre. Heri kan Justitsministeriet dog ikke være enig, da det ikke kan antages, at Ændringer i Domstolenes Organisation vil være lettere at gennemføre ved Normeringslov end ved Ændring i Retsplejeloven.

Til § 6, nyt 3die—8de Stykke.

Forslaget, der gaar ud paa at skabe Hjemmel for, at Landsretterne i Sø- og Handelssager tiltrædes af 2 fagkyndige Dommere, svarer til Lovforslag 1928—29 § 2, der vedtoges af begge Ting, og til Lovforslag 1925—26 § 2, 2den Del (Rigsdagstidende 1925—26, Tillæg A. Sp. 3860—63). Ligesom det sidstnævnte Lovforslag gaar nærværende Lovforslag ud paa, at de fagkyndige Dommere *altid* skal medvirke i Sø- og Handelssager, medens Lovforslag 1928—29 i Overensstemmelse med det staaende Retsplejeudvalgs Indstilling kun hjemlede en rent *fakultativ* Adgang for Retten til at tilkalde de fagkyndige Dommere.

Til §§ 6 m. fl.

(§ 6, nyt 2det Stykke, §§ 11, 18, 21, 66, 68—81, 214—216, 688, 692, 731, 734, 926—929, 965, 965 a—965 c, 966 og 967 samt — af væsentlig formel Art — §§ 34, 60—62, 690, 691, 734, 855, 939 og 1008).

I væsentlig Overensstemmelse med Betænkning, Bilag 1, Punkt I, stiller man Forslag om Indførelse af Domsmand (Meddomsmænd) i Straffesager, der ikke er Nævningsager.

Et Flertal indenfor det staaende Retsplejeudvalg har (jfr. Bilag 4, Sp. 5175) foreslaaet Bestemmelsen i sidste Stykke af Forslagets § 81 ændret derhen, at Domsmandenes Antal fastsættes saaledes, at en Domsmand maa ventes at ville komme til at virke ikke 4 men kun 2 Gange aarlig. Justitsministeriet finder dog ingen Anledning til paa dette Punkt at fravige det af